

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 22Csp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119449527
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:6119449527.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, proti žalovanej L. U., nar. X. X. XXXX, bytom W. XXX, zastúpenej JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, v spore o zaplatenie 6.275,86 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 5.492,06 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.278,41 eura od 30. 3. 2019 do 23. 4. 2019, zo sumy 6.247,24 eura od 24. 4. 2019 do 17. 5. 2019, zo sumy 6.222,06 eura od 18. 5. 2019 do 22. 7. 2019, zo sumy 6.189,48 eura od 23. 7. 2019 do 6. 9. 2019, zo sumy 6.164,83 eura od 7. 9. 2019 do 20. 11. 2019, zo sumy 6.112,83 eura od 21. 11. 2019 do 20. 2. 2020, zo sumy 5.890,03 eura od 21. 2. 2020 do 10. 6. 2020, zo sumy 5.786,03 eura od 11. 6. 2020 do 25. 11. 2020, zo sumy 5.426,03 od 26. 11. 2020 do 27. 1. 2021 a zo sumy 5.381,03 eura od 28. 1. 2021 do zaplatenia, ktoré súd povoľuje žalovanej splácať v mesačných splátkach vo výške 100 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

Žalobcovi sa priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98,4 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 1. 12. 2019, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 6.275,86 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.278,41 eura od 30. 3. 2019 do 24. 4. 2019, zo sumy 6.247,24 eura od 25. 4. 2019 do 18. 5. 2019, zo sumy 6.222,06 eura od 19. 5. 2019 do 19. 6. 2019, zo sumy 6.222,06 eura od 20. 6. 2019 do 23. 7. 2019, zo sumy 6.189,48 eura od 24. 7. 2019 do 7. 9. 2019, zo sumy 6.164,83 eura od 8. 9. 2019 do 2. 10. 2019 a zo sumy 6.164,83 eura od 3. 10. 2019 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že so žalovanou ako dlžníkom uzatvoril dňa 12. 4. 2016 úverovú zmluvu číslo 4604056572, na základe ktorej jej poskytol spotrebiteľský úver vo výške 7.600 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 96 mesačných splátkach po 154,59 eura. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, preto dňa 14. 3. 2019 zosplatnil celý úver a vyzval žalovanú na úhradu celého zostatku úveru. Na plnenie jej poskytol lehotu 15 dní, ktorá uplynula dňa 29. 3. 2019. Pred podaním žaloby listom zo dňa 3. 10. 2019 žalovanú opätovne vyzval k zaplateniu dlžnej sumy. Ku dňu podania žaloby žalovaná zaplatila spolu 5.083,46 eura. Žalovaná suma pozostáva z úroku vo výške 111,03 eura, ktorý predstavuje splátky z úroku zo splátok č. 29 až 33 a zo zosplatnenej istiny vo výške 6.164,83 eura, ktorá predstavuje istiny zo splátok po zosplatnení č. 34 až 96.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 31. 12. 2019 vo veci platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná v zákonom určenej lehote odpor. V odpore uviedla, že neuznáva žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu. Poukázala na skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase podpisu zmluvy, preto je bezúročná a bez poplatkov. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť v zmluve určený konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do takéhoto vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úrokovými produktmi. Uzavretá zmluva predstavuje tzv. refinančný úver, keďže poskytnutím úveru došlo k splateniu predchádzajúcich úverov, poskytnutých priamo žalobcom. Oprávnenosť výšky odhadovaného zostatku všetkých splatených úverových zmlúv však neposudzoval žiadny súd, ale iba žalobca. Zmluvy o úvere, z ktorých dlžné sumy boli uhradené refinančným úverom, sú jednoznačne bezúročné a bez poplatkov, čím žalobca obchádza zákon a koná v rozpore s dobrými mravmi, preto možno právny úkon vyhodnotiť ako neplatný. Pre prípad posúdenia zmluvy o úvere ako neplatného právneho úkonu, vznesla námietku premlčania. Poukázala tiež na to, že žalobca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nepostupoval v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, preto nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Žalobca nemá nárok na neuhradené splátky, ktorých zročnosť nastala od prvej splátky po splátku zročnú bezprostredne 3 roky späťne od doručenia žalobného návrhu, tieto splátky, pokiaľ neboli uhradené, sú premlčané a zároveň nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. V súlade so zákonným ustanovením § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, Okresný súd Banská Bystrica dňa 5. 8. 2020 postúpil vec Okresnému súdu Liptovský Mikuláš.

3. Žalobca vo vyjadrení ku podanému odporu uviedol, že zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje uvedenie termínu konečnej splatnosti, nie dátumu splatnosti. Podľa právnej teórie pojem „termín“ predstavuje pevný bod, ktorý ale nemusí byť určený konkrétne, napr. dátumom, ak je možné ho určiť na základe výkladových pravidiel. Z určenia konečnej splatnosti v úverovej zmluve možno jednoznačne vyvodiť, kedy bude úver konečne splatný, preto napĺňa obsah pojmu „termín“. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedený dostatočne určito a zrozumiteľne. Úver poskytol v súlade s ustanovením § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch na splatenie iného úveru. Výzvou zo dňa 13. 8. 2018 upozornil žalovanú na možnosť zosplatenia budúcich splátok.

4. Žalovaná vo vyjadrení ku vyjadreniu žalobcu, doručenom súdu dňa 9. 11. 2020, poukázala na skutočnosť, že zmluva neuvádza presný dátum poskytnutia úveru a presný a jednoznačný dátum prvej mesačnej splátky, preto nie je možné určiť termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva taktiež neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktoré je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úroku naviazaná, ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene úrokovej sadzby a spôsob vykonania tejto zmeny, ako ani predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zotrvávala na skutkovom tvrdení, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže z výzvy k splateniu úveru nie je zrejmé, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Poukázala na skutočnosť, že dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru bola len súčasťou úverových zmluvných podmienok, ktoré neboli podpísané zmluvnými stranami, preto netvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Navrhla, aby jej súd umožnil uhrádzať dlžnú sumu, ktorá bude v súlade so zákonom, v mesačných splátkach vo výške 52 eur.

5. V podaní, doručenom súdu dňa 13. 1. 2021, žalovaná poukázala na skutočnosť, že žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, preto nemá nárok na splátky splatné po vyhlásení rozsudku. Súčasne oznámila, že po podaní žaloby vykonala čiastočné úhrady, a to dňa 19. 11. 2019 vo výške 52 eur, 19. 2. 2020 vo výške 222,80 eura, 9. 6. 2020 vo výške 104 eur a 23. 11. 2020 vo výške 360 eur.

6. Žalobca vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 4. 2. 2021, uviedol, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) je v úverovej zmluve uvedená korektne. Poukázal na to, že žalovaná neuviedla, na základe čoho dospela k záveru o nesprávnom výpočte RPMN. Žalovanej poskytol informácie v požadovanej, zrozumiteľnej a stručnej podobe tak, aby jej bolo umožnené porovnanie

ponúkaného úveru s akoukoľvek ďalšou ponukou na trhu. Z hodnoty RPMN, uvedenej v úverovej zmluve, je spotrebiteľovi jednoznačné, jasné a zrejmé, v akej výške sú náklady v zmluve zahrnuté, preto je splnená náležitosť úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná ako spotrebiteľ mala v čase rozhodovania o uzatvorení zmluvy jasnú informáciu, že RPMN, spojená s úverom, je 20,70 %. Poukázal tiež na to, že úroky za poskytnuté úvery sú pri bankách vždy rádovo nižšie ako pri poskytovaní úverov nebankovými spoločnosťami, ktoré využívajú najmä klienti, ktorým by úver banky z dôvodu zvýšeného rizika nesplácania neposkytli.

7. V podaní, doručenom súdu dňa 5. 2. 2021, žalobca uviedol, že eviduje platby žalovanej zo dňa 20. 11. 2019 vo výške 52 eur, zo dňa 20. 2. 2020 vo výške 222,80 eura, zo dňa 10. 6. 2020 vo výške 104 eur, zo dňa 25. 11. 2020 vo výške 360 eur a zo dňa 27. 1. 2021 vo výške 45 eur.

8. V podaní, doručenom súdu dňa 14. 6. 2021, žalobca uviedol, že o refinancovanie požiadala žalovaná. Úver jej poskytol v súlade s ustanovením § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovanej poskytol finančné prostriedky na vyplatenie záväzku voči nemu v celkovej výške 1104 eur, 929 eur a 939 eur, záväzku voči Provident Financial, s. r. o. vo výške 595 eur a v prospech U. Q. vo výške 3725 eur. Zostávajúca časť úveru vo výške 308 eur bola vyplatená na účet žalovanej.

9. Žalovaná vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 16. 3. 2022, navrhla, aby súd žalobu zamietol. Vo vyjadrení uviedla, že žalobcom nebol predložený listinný dôkaz o odoslaní a doručení listu označeného ako posledná výzva pred začatím vymáhania celého úveru a výzvy k splateniu celého úveru. Poštový podací lístok bez presného označenia identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie uvedených listín. Ďalej poukázala na to, že podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN, dostupnej na stránke Z..N..P., predstavuje RPMN 19,01 %, preto zmluva obsahovala nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa. V zmluve tiež absentovala obligatórna náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby.

10. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 16. 6. 2021, ktorým konanie o zaplatenie 783,80 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 52 eur od 21. 11. 2019 do 20. 2. 2020, zo sumy 274,80 eura od 21. 2. 2020 do 10. 6. 2020, zo sumy 378,80 eura od 11. 6. 2020 do 25. 11. 2020, zo sumy 738,80 eura od 26. 11. 2020 do 27. 1. 2021 a zo sumy 783,80 eura od 28. 1. 2021 do zaplatenia zastavil, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76 %. Súd vyhodnotil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahovala údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Súd mal preukázané, že dojednanie o termíne konečnej splatnosti úveru je neurčité a nezrozumiteľné a z uvedeného dôvodu neplatné. Súd podrobil prieskumu aj zmluvy, uzavreté medzi žalobcom a žalovanou, na úhradu záväzkov, z ktorých bol poskytnutý žalovaný úver a z rovnakého dôvodu vyhodnotil aj uvedené úvery za bezúročné a bez poplatkov. Na základe odvolania žalobcu odvolací súd rozsudkom zo dňa 19. 1. 2022, č. k. 7CoCsp/51/2021-353, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania zrušil a v uvedenom rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie 783,80 eura s príslušenstvom zostal nedotknutý. Podľa odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, záver súdu prvej inštancie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou neobsahuje uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je správny. Odvolací súd sa stotožnil s odvolacími námietkami žalobcu, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bolo potrebné vykladať a hodnotiť aj s ostatnými ustanoveniami danej spotrebiteľskej zmluvy. Z uzavretej zmluvy bolo možné vyvodiť, že pokiaľ bola uzavretá a k poskytnutiu úveru došlo v mesiaci apríl 2016, prvá splátka bola splatná do konca mesiaca máj 2016, nasledujúce splátky boli splatné v 15. deň v kalendárnom mesiaci a na základe takéhoto dojednanja bolo možné jednoznačne určiť, kedy nastane aj splatnosť v poradí poslednej 96. splátky úveru. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie zaoberať sa skutkovými tvrdeniami žalobcu v podanej žalobe a argumentáciou žalovanej týkajúcej sa skutočnosti, či v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nastali podmienky predčasnej splatnosti úveru.

11. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti advokáta žalovanej, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené. Advokát žalovanej svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a navrhol, aby súd vo veci rozhodol aj v jeho neprítomnosti a neprítomnosti žalovanej.

12. Advokát žalobcu na pojednávání dňa 16. 6. 2021 trval na podanej žalobe, v znení vykonaného čiastočného späťvzatia žaloby. Poukázal na to, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potrebné vykladať v súlade s rozsudkom Európskeho súdneho dvora v nadväznosti na to aj s právnou úpravou, ktorá zmenila náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá už musí obsahovať len dobu trvania zmluvy, nie termín konečnej splatnosti úveru. Uviedol, že podrobenie prieskumu aj ďalších zmlúv, uzavretých so žalovanou, môže byť prekvapivé aj vo vzťahu k žalovanej. Uvedeným prieskumom by mohlo dôjsť k porušeniu rovnosti strán v konaní. Predmetné zmluvy nie sú predmetom konania, zmluvné vzťahy z nich vzniknuté už boli riadne ukončené, preto nie je možné ich preskúmať. Na pojednávání dňa 21. 3. 2022 uviedol, že žalovaná po rozhodnutí súdu prvej inštancie ďalšie čiastočné úhrady nevykonala. Poukázal na to, že žalovaná bola dňa 13. 8. 2018 upozornená na možnosť zosplatnenia úveru, pričom uvedené upozornenie bolo doručené do jej dispozičnej sféry. Nie je nevyhnutné, aby preukazoval doručenie podania aj poštovou doručenkou, postačuje, ak preukáže, že písomnosť sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Keďže žalovaná nepreukázala svoje aktuálne majetkové pomery, súhlasil s povolením splácania priznaného plnenia v splátkach vo výške 100 eur mesačne. Uviedol, že výpočet RPMN má len informatívny charakter, ktorý nedovolí určiť presný termín splatnosti splátok k 15. dňu v mesiaci, ale len ku koncu mesiaca. Úroková sadzba je nemenná, neviaže sa na žiadne indexy.

13. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

14. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 12. 4. 2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver číslo 4604056572, v ktorej si dojednali poskytnutie účelového úveru, ktorý mal byť v časti použitý na úhradu záväzkov, uvedených v prílohe č. 1 k zmluve, v celkovej výške 7600 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť v 96 splátkach vo výške 154,59 eura, spolu s dojednaným úrokom vo výške 18,85 % ročne. RPMN predstavovala 20,7 %, priemerná hodnota RPMN 9,93 % a celková čiastka na úhradu 14.840,64 eura. Podľa čl. 41 zmluvy, bol termín konečnej splatnosti 96 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Termíny splatnosti splátok boli dojednané tak, že prvá splátka bola splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok bol vždy v 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola splatná prvá splátka. V zmluve taktiež bolo dojednané, že za splnenia dohodnutých podmienok, najmä v prípade porušenia zmluvných povinností, musí dlžník celý čerpaný úver na požiadanie splatiť, tzv. zosplatnenie úveru. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o spotrebiteľskom úvere, bolo z poskytnutého úveru poukázané na úhradu dlhu žalovanej voči Provident Financial, s. r. o. zo zmluvy o úvere číslo 613473334 595 eur, na úhradu dlhu voči žalobcovi zo zmluvy o úvere 4504066124 zo dňa 21. 4. 2015 1104 eur, zo zmluvy o úvere číslo 4403046810 zo dňa 12. 3. 2014 929 eur, zo zmluvy o úvere číslo 4211141143 zo dňa 27. 11. 2012 939 eur a na záväzok žalovanej voči U. Q., a. s. zo zmluvy o úvere číslo 8096364885 3725 eur. Podľa Hlavy 6., § 3 písm. a) úverových zmluvných podmienok žalobcu, platných od 1. 10. 2015, v prípade, že sa dlžník neskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, musí celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru).

15. Podľa výpisu čerpania, splátok a úhrad žalovaná, čerpala úver dňa 28. 4. 2016 v celkovej sume 7600 eur a ku dňu 20. 11. 2019 uhradila spolu 5083,46 eura. K uvedenému dňu predstavoval dlh na istine 6164,83 eura, na úroku 111,03 eura a na úrokoch z omeškania 208,19 eura.

16. Výzvou zo dňa 13. 8. 2018 bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžných splátok vo výške 523,77 eura a súčasne upozornená, že v prípade ďalšieho omeškania je žalobca oprávnený požadovať okamžité splatenie celého úveru, vrátane jeho príslušenstva. Uvedená výzva bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 14. 8. 2018. Výzvou zo dňa 14. 3. 2019 vyzval žalobca žalovanú na úhradu celého dlhu vo výške 6858,40 eura, do 15 dní od spisania výzvy. Výzva bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 18. 3. 2019. Podľa výpisu zo sledovania zásielky, prístupného na webovej stránke Slovenskej pošty, a. s., bola uvedená zásielka doručená žalovanej dňa 20. 3. 2019.

17. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 12. 3. 2014 zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere číslo 4403046810, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 1000 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť, spolu s dojednaným úrokom vo výške 30,08 %, v 72 mesačných splátkach vo výške 35,92 eura. Lehota splatnosti bola dojednaná na 72 mesiacov po

poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a dátum splatnosti nasledujúcich splátok bol vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola splátka splatná. Podľa prehľadu úhrad, žalovaná uhradila na uvedenú zmluvu celkovo 862,08 eura.

18. Dňa 27. 11. 2012 uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere číslo 4211141143, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 1500 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver, spolu s dojednaným úrokom vo výške 34,30 % ročne, splatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 57,63 eura. Lehota splatnosti bola dojednaná na 60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a dátum splatnosti nasledujúcich splátok bol vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola splátka splatná. Podľa prehľadu úhrad vykonala žalovaná úhrady na uvedený úver v celkovej sume 2247,57 eura.

19. Dňa 21. 4. 2015 uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver číslo 4504066124, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 1200 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver, spolu s dojednaným úrokom vo výške 26,55 % ročne, splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 40,80 eura. Lehota splatnosti bola dojednaná na 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a dátum splatnosti nasledujúcich splátok bol vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola splátka splatná. Podľa prehľadu úhrad vykonala žalovaná úhrady na uvedený úver v celkovej sume 489,60 eura.

20. Podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN, ktorá je prístupná na webovej stránke Z..N..P., predstavuje RPMN v prípade úveru poskytnutého dňa 28. 4. 2016 vo výške 7.600 eur s výškou splátky 154,59 eura, 19,01 %. Podľa interaktívnej kalkulačky, prístupnej na webovej stránke Z..G..S..P., predstavuje výška RPMN v prípade úveru vo výške 7.600 eur a sumy na úhradu 14.840,64 eura splatnej počas 96 mesiacov, 20,76 %.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 1 ods. 2 prvá, druhá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t. j. k 12. 4. 2016 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

26. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba V. K. Q. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu, ktorá zostala predmetom konania po čiastočnom zastavení konania rozsudkom zo dňa 16. 6. 2021, t. j. o zaplatenie 5.492,06 eura s príslušenstvom, v časti žalovanej istiny vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 7.600 eur, ktorý bol v časti použitý na úhradu záväzkov žalovanej z iných zmlúv o úvere, uzavretých tak so žalobcom, ako aj s tretími osobami. Medzi stranami sporu nebolo sporné uzavretie zmluvy o úvere, poskytnutie úveru vo výške 7.600 eur, ani výška úhrad vykonaných žalovanou. Medzi stranami sporu bolo sporné, či zmluva o úvere spĺňa zákonné náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v nadväznosti na to, či poskytnutý úver je/nie je bezúročný a bez poplatkov. Sporné bolo aj dodržanie zákonného postupu podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Prvotne je potrebné uviesť, že medzi žalobcom a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, nakoľko žalobca pri uzatváraní zmluvy o úvere konal ako dodávateľ, v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmluvy konala ako spotrebiteľ, čo vyplynulo najmä z označenia žalovanej v zmluve. Medzi stranami sporu nebol sporný spotrebiteľský charakter ich právneho vzťahu, ani skutočnosť, že na uzavretú zmluvu o úvere je potrebné aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná odôvodňovala bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere najmä absenciou zákonnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. V súlade so zákonným ustanovením § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku bol súd v ďalšom konaní, po zrušení rozsudku zo dňa 16. 6. 2021, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý považoval dojednanie o termíne konečnej splatnosti úveru, uvedené v uzavretej zmluve o spotrebiteľskom úvere, za platné, nakoľko bolo dostatočne určité a zrozumiteľné, aj v nadväznosti na ostatné ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy. Pokiaľ žalovaná vo svojom podaní zo dňa 16. 3. 2022 namietala absenciu zákonných náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, súd dôvodnosť uvedenej argumentácie preukázanú nemal. Úroková sadzba, ktorá bola dojednaná v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi stranami sporu, bola nemenná počas celej doby trvania vzťahu zo zmluvy a nebola naviazaná na žiadne ďalšie ukazovatele. Preto nebolo ani možné v zmluve dojednať podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktoré je výška úrokovej sadzby naviazaná, resp. časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby a podmienky a spôsoby vykonania tejto zmeny. Rovnako súd nemal preukázanú dôvodnosť argumentácie žalovanej o nesprávnom uvedení výšky RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere v jej neprospech.

Žalovaná argumentovala poukazom na výpočet RPMN na webovej stránke Z..N..P.. V tejto súvislosti súd uvádza, že výpočet RPMN na jednotlivých webových stránkach je len informatívny a môže sa odlišovať. Uvedené preukazuje aj výpočet RPMN na stránke Z..G..S..P., na ktorej bola RPMN vypočítaná vo výške 20,76 %. Pokiaľ žalovaná poukazovala na výpočet na stránke Z..N..P., podľa ktorého výška RPMN predstavovala 19,01 %, nebolo možné považovať, a to ani v prípade nesprávneho výpočtu, RPMN dojednanú v zmluve za dojednanú nesprávne v neprospech spotrebiteľa, keďže bola uvedená vo výške 20,7 %, čo je viac, ako žalovanou tvrdená výška RPMN na stránke Z..N..P.. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu mal súd preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, uzavretá medzi stranami sporu, obsahovala všetky zákonom určené náležitosti, preto nie je možné úver, poskytnutý žalovanej, považovať za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na skutočnosť, že, vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu o platnom dojednaní údajov o termíne konečnej splatnosti úveru v žalovanej zmluve o spotrebiteľskom úvere, považoval za platne dojednanú uvedenú náležitosť aj v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, na úhradu záväzkov z ktorých bol v časti použitý žalovaný úver. Preto už ďalej neskúmal (tak ako pri rozhodovaní rozsudkom zo dňa 16. 6. 2021) dôvodnosť úhrady dlhov z uvedených zmlúv žalovaným úverom.

33. Súd mal taktiež preukázané dodržanie postupu podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobcom. Súd mal preukázané, že žalobca využil svoje oprávnenie žiadať splatenie celého dlhu po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Oprávnenie žalobcu ako veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bolo dojednané zmluve o spotrebiteľskom úvere, v spojení s Hlavou 6., § 3 písm. a) úverových zmluvných podmienok žalobcu, platných od 1. 10. 2015. Žalovaná v zmluve o úvere prehlásila, že prevzala úverové podmienky žalobcu a sú jej známe všetky ich ustanovenia, pričom tieto tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Žalobca predložil súdu listinný dôkaz - výzvu k plneniu dlžnej čiastky zo dňa 13. 8. 2018. V uvedenej výzve žalobca upozornil žalovanú, že v prípade omeškania s plnením dlhu bude oprávnený požadovať okamžité splatenie celého úveru vrátane jeho príslušenstva. Žalobca súčasne preukázal, že výzva bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 14. 8. 2018. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že výzva bola zasielaná, podľa podacieho háрку Slovenskej pošty, a.s., na adresu žalovanej uvedenu v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá je až doposiaľ adresou bydliska žalovanej. Súd mal preto preukázané, že výzva, ktorej súčasťou bolo upozornenie na možnosť predčasného zosplatenia úveru, bola doručená do dispozičnej sféry žalovanej, keď žalovaná mala možnosť sa oboznámiť s obsahom uvedenej výzvy, hoc aj žalobca nepredložil listinný dôkaz, preukazujúci prevzatie výzvy žalovanou. Žalobca taktiež predložil listinný dôkaz - výzvu k splateniu celého úveru zo dňa 14. 3. 2019, ktorým bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie celého zostatku úveru. Z výpisu zo sledovania zásielok, prístupného na webovej stránke Slovenskej pošty, a.s., mal súd preukázané, že výzva bola doručená žalovanej dňa 20. 3. 2019. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad mal súd preukázané, že ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, t. j. k 14. 3. 2019, malo byť uhradených 34 splátok po 154,59 eura, t. j. 5.256,06 eura a uhradené bolo 4.738,92 eura. Neuhradené preto boli splátky splatné v decembri 2018, v januári a februári 2019 a časť splátky splatnej v novembri 2018 vo výške 53,37 eura. Ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru teda bola žalovaná v omeškaní s úhradou časti splátky splatnej v novembri 2018 o viac ako 3 mesiace.

34. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dohodnutý úrok, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.492,06 eura. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 6.275,86 eura, pozostávajúcej z nezaplateného úroku vo výške 111,03 eura a zosplatennej istiny úveru vo výške 6.164,83 eura. Podľa výpisu čerpania, splátok a úhrad, predstavovala suma zosplatennej istiny 6.164,83 eura a suma dlžnej istiny z omeškaných splátok ku dňu zosplatenia úveru 113,58 eura, spolu 6.278,41 eura a nezaplatený úrok 111,03 eura. Po zosplatení úveru do 20. 11. 2019 bola na úhradu istiny zaplatená suma 113,58 eura. Keďže žalovaná od 20. 11. 2019 zaplatila žalobcovi spolu 783,80 eura, ktoré žalobca, podľa uplatnených úrokov z omeškania, započítal na istinu, vznikol žalobcovi nárok na vrátenie nesplatennej časti úveru vo výške 5.381,03 eura a úrokov vo výške 111,03 eura.

35. Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, súd priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania uplatnených v žalobe, t. j. vo výške 5 % ročne, ktorých výška bola v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občiansko-právnych predpisov, a to, v súlade s nárokom uplatneným v žalobe, zo sumy dlžnej istiny, ktorá ku dňu vyhlásenia predčasnej

splatnosti úveru činila 6.278,41 eura, od 30. 3. 2019 (keďže vo výzve na predčasné zosplatenie úveru vyzval žalobca žalovanú na úhradu dlhu v lehote 15 dní od vyhotovenia výzvy, t. j. dlh sa stal splatným 29. 3. 2019 a odo dňa nasledujúceho sa žalovaná dostala s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania). Súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť úrok z omeškania prihliadajúc k vykonaným čiastočným úhradám tak ako je uvedené vo výroku rozsudku. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania z jednotlivých nezaplatených súm istiny vždy do dňa nasledujúceho po vykonaní čiastočnej úhrady, k čomu došlo, podľa tvrdení advokáta žalobcu na pojednávaní, nedopatrením. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vždy do dňa vykonania príslušnej čiastkovej úhrady a v zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania podanú žalobu zamietol.

36. Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

37. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanej splácať priznané plnenie v splátkach vo výške 100 eur mesačne. Žalovaná žiadala povoliť na splácanie dlhu splátky vo výške 52 eur mesačne, neuviedla však žiadne skutkové tvrdenia, ktorými by uvedenú výšku splátok odôvodnila a nepredložila, ani neoznačila dôkazy, ktorými by dôvodnosť navrhovanej výšky splátok preukázala. Žalovaná neuviedla skutkové tvrdenia ohľadne jej príjmov, výdavkov a majetkových pomerov. Súd preto akceptoval návrh žalobcu na povolenie splácania dlhu v splátkach vo výške 100 eur mesačne, napriek skutočnosti, že žalovaná dôvodnosť povolenia splácať dlh v splátkach nepreukázala, nakoľko považoval dôvodnosť povolenia splácať dlh v splátkach vo výške 100 eur mesačne medzi stranami za nespornú. Už len okrajom súd poukazuje na skutočnosť, že výška splátky, ktorú určil žalovanej na splácanie priznaného plnenia, je nižšia ako výška splátky, ktorá bola dojednaná v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

38. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnejšiemu žalobcovi voči žalovanej pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 6.223,86 eura (v časti o zaplatenie 5.492,06 eura + 731,80 eura, v časti o zaplatenie ktorých bolo konanie zastavené pre úhradu sumy po podaní žaloby, teda z dôvodu procesného zavinenia žalovanej), čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 99,2 %, jeho neúspech 52 eur (v časti o zaplatenie ktorých bolo konanie zastavené z dôvodu úhrady vykonanej dňa 20. 11. 2019, t. j. ešte pred podaním žaloby na súd, preto procesne zaviniť zastavenie konania v uvedenej časti žalobca), čo v percentuálnom vyjadrení činí 0,8 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 98,4 % (99,2 % - 0,8 %). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98,4 %. V súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka

konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.